

Tizenhetedik fejezet - Szülői felelősség

Isten megengedte, hogy ezekben az utolsó napokban az egészségügyi reform világossága reánk ragyogjon és az ezzel összhangban való étellel sok olyan veszélyt elkerülhetünk, amelyeknek ki leszünk téve. Sátán nagy hatalommal végzi munkáját, hogy embereket étvágyuk és hajlamaik szabad kielégítésére vigyen, és hogy napjaikat nemtörődöm és ostoba módon töltsék. Vonzónak tárja eléjük az önző élvezetek és az érzékek kielégítését. A mértéktelenség mind az elme mind a test erejét kimeríti. Aki ilyen módon engedte magát legyőzni, az Sátán területére tette a lábát, ahol kísértések érik, háborgatni fogják majd végül az igazság ellensége kénye-kedve szerint fogja uralni. A szülőkkel meg kell értetniük kötelességüket, hogy a világ részére jól megformált jellemű gyermekeket adjanak – olyanokat, akiknek van erkölcsi erejük ellene állni a kísértéseknek és akiknek az élete Istent dicsőíti és embertársaik áldására van. Akik szilárd elvekkel lépnek be az életbe, felkészültek, hogy mocsoktalanul álljanak meg e romlott kor erkölcsi szennyében. Minden lehetőséget ragadjanak meg az anyák, hogy gyermekeiket hasznosságra neveljék. {FE 139.1}

Szent és fontos az anyai munka. A bölcsőtől fogva kell tanítani a gyermekét az önmehtagadás és önuralom szokásaira. A rendelkezésére álló idővel, sajátos értelemben, a gyermekei rendelkeznek. Azonban ha ezen elkorcsosult kor ostobaságaival van főleg elfoglalva, ha a figyelmét társaságok, ruházkodás és szórakozás kötik le, akkor gyermekeit nem fogja megfelelő módon nevelni. {FE 139.2}

Sok anya, aki a mindenütt jelenlévő mértéktelenséget helyteleníti, nem néz elég mélyre, hogy meglássa az okát. Elmondható, hogy túl gyakran az otthoni étkezésekre vezethető vissza. Még a magukat kereszténynek valló anyák közül is sokan vannak, akik a családi asztalra zsíros és nagyon fűszeres ételeket tesznek, amelyek az étvágyat rosszra csábítják és túlevésre serkentenek. Egyes családok esetén a húsételek alkotják az étrend fő részét és ennek következménye, hogy a vér rákkeltő és *görvény-kóros nedvekkel telik meg. Amikor aztán bekövetkezik a szenvedés és a betegség, akkor a Gondviselést hibáztatják azzal, ami a rossz választás következménye. Ismétlem: a mértéktelenség az asztalnál kezdődik és a többség esetén az étvágnak szabad folyást adnak, amíg ez második természetté nem válik. {FE 139.3}

Aki túl sokat eszik, vagy egészségtelen ételeket fogyaszt, az gyengíti azon képességét, hogy egyéb vágyaknak vagy szenvedélyeknek ellene tudjon állni. Sok szülő, azért, hogy elkerülje gyermekei önmehtagadó szokásokra történő türelmes nevelésének feladatát, szabadon eteti-itatja őket, amikor csak a gyermeknek tetszik. Az ízek iránti vágyakozás és a hajlamok kielégítése nem csökken az évek múlásával és amint ez az elkényeztetett ifjúság felnő, ösztöneik fogják őket uralni és étvágyuk rabjává válnak. Amikor a társadalomban elfoglalják helyüket és elkezdik saját életüket, erőtlenek lesznek a kísértések elleni harcban. A falánk emberekben, a dohányzás híveiben, a borisszákbán és részegesekben láthatjuk a helytelen nevelés és önkényeztetés gonosz eredményét. {FE 140.1}

Amikor halljuk, milyen szomorúan panaszkodnak keresztény férfiak és nők a mértéktelenség szörnyű bűnei miatt, azonnal felmerül a kérdés: ki nevelte az ifjúságot? Ki segített nekik abban, hogy fékezhetetlen étvágyuk alakuljon ki? Ki vette semmibe azon ünnepélyes felelősséget, hogy jellemüket e világ feladataira és majd a mennyei angyalok társaságára hasznosan kell formálni? {FE 140.2}

Amikor a szülők és gyermekek a végső elszámolásnál találkoznak, micsoda jelenet fog elénk tárulni! Sok ezer gyermek, akik étvágyuk vagy lealacsonyító gonoszságok rabja volt, akiknek élete erkölcsi hajótörést szenvedett, szüleikkel, akik olyanná tették őket, amilyenekké váltak, személyesen fog találkozni. Kié, ha nem a szülőé a félelmetes felelősség? Isten tette ezeket az ifjakat romlottá? – Oh, dehogyis! Hát akkor kié a félelmetes munka? Nem a szülők hagyták örökül bűneiket gyermekeiknek a romlott étvággal és szenvedélyekkel? No és vajon ez a munka nem az isteni minta szerinti nevelés elhanyagolásával vált teljessé? Amilyen biztos, hogy ez létezik, olyan biztosan fog az összes ilyen szülő Isten előtti vizsgálaton megjelenni. {FE 140.3}

Sátán készen áll munkája végzésére és nem fogja elmulasztani azon csábítások bemutatását, amelyek ellen a gyermekeknek nem lesz erkölcsi erejük szembeszállni. Láttam, hogy kísértéseivel intézményesíti az állandóan változó divatot, a vonzó összejöveleteket és szórakozásokat, hogy az anyákat haszontalan időtöltésre vegye rá a gyermekeik tanítása és nevelése helyett. Ifjúságunknak olyan anyákra van szüksége, akik a bölcsőtől fogva

tanítja őket a szenvedélyeken uralkodni, az étvágyukat megtagadni és győzni az önzésük felett. Szükségük van arra, hogy a „parancsra új parancs, szabályra új szabály, itt egy kicsi ott kicsi” (Ésa 28:13) elvet gyakorolják. {FE 141.1}

A zsidókat megtanították, hogyan neveljék úgy gyermekeiket, hogy elkerüljék a bálványimádást és a pogány népek gonoszságát: „Vegyétek azért szívetekre és lelketekre az e szavaimat, és kössétek azokat jegyül a ti kezetekre, és homlokkötőkül legyenek a ti szemeitek között. És tanítsátok meg azokra a ti fiaitokat, szólván azokról, mikor házadban ülsz, mikor úton jársz, mikor fekszel és mikor felkelsz. (5Móz 11:18-19). {FE 141.2}

A nőknek azt a beosztást kellene betölteniük, amit Isten eredetileg, mint férjükkel egyenrangú társként, nekik szánt. A világnak anyákra van szüksége, akik nem csupán nevük szerint anyák, hanem a szó minden értelmében. Biztonsággal állíthatjuk, hogy a nő sajátos kötelességei szentebbek mint a férfiéi. Értse meg jól a nő munkája szentségét és Isten félelmében fogjon hozzá élete küldetéséhez. Nevelje gyermekét úgy, hogy hasznos legyen a világ számára és egy jobb világ otthona számára. {FE 141.3}

Családjában a nő beosztása szentebb, mint a királynak a trónján. Nagyszerű munkája tegye életét gyermekei részére követendő példává. Tanításban és példaadásban is, töltsen meg a gyermekei szívét-lelkét hasznos ismeretekkel és ösztönözze őket mások javát szolgáló önfeláldozó munkálkodásra. A szorgalmasan dolgozó, terheket hordozó anyát az készítse, hogy minden helyesen nevelt gyermek „belső ékessége, a szelíd és csendes lélek romolhatatlansága” (v.ö.1Pt 3:3-4), amely világítani fog Isten országában. {FE 141.4}

Nyomatékosan kérem a keresztény anyákat, hogy értsék meg felelősségüket és úgy éljenek, hogy ne önmaguknak kedvezzenek, hanem Istent dicsőítsék. Krisztus nem magának kedveskedett, hanem szolgálai alakot öltött. Elhagyta a királyi udvart, felvette istenségére az emberi alakot, hogy példájával taníthasson bennünket, hogyan nyerhetjük el a királyi családban az Isten fiai és leányai, a mennyei Felső gyermekei rangot. Azonban milyen feltételekkel nyerhetjük el e nagy áldást? „...menjetek ki közülük és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket. És leszek néktek Atyátok és ti lesztek fiaimmá és leányaimmá...” (2Kor. 6:17-18). {FE 142.1}

Krisztus megalázta magát az Istennel való egyenlőségből a szolgálai alakra. Otthona Nazereth, gonoszságáról közmondásos hely volt. Szülei alacsonyrendű, szegény emberek voltak. Ácsként, a két kezével dolgozott, hogy a család eltartásából kivegye a részét. Harminc éven át szülei iránt engedelmes volt. Krisztus élete rámutat azon kötelességünkre, hogy szorgalmasan kell dolgoznunk és gondot kell viselnünk a gondjainkra bízottakról. {FE 142.2}

Tanításaiban Jézus megmutatta tanítványainak, hogy országa nem e világból való, ahol a legmagasabb rangért küzdenek az emberek, hanem alázatosságra és mások javáért való önfeláldozás leckéire tanította őket. Alázatossága nem önmaga és képességeinek lebecsülését jelentette, hanem azt, hogy alkalmazkodott az elbukott ember körülményeihez, hogy Önmaga által magasabb életre emelje őket. Mégis, milyen kevesen látnak vonzó dolgot Krisztus alázatosságában! A világi emberek folyamatosan azon vannak, hogy önmagukat mások fölé magasztalják, azonban Jézus, Isten Fia, azért alázta meg magát, hogy felemelje az embert. Krisztus igaz tanítványa követi Mestere példáját. Bárcsak e nemzetség anyái átéreznék küldetésük szentséges voltát és nem próbálnának vagyonos szomszédjaikkal megjelenésükben versenyezni, hanem Isten dicsőítését keresnek kötelességeik hűséges teljesítésével. Ha a társadalmat létrehozó és formáló ifjúságba helyes mértékletességi alapelveket ültetnénk el, akkor nem volna nagy szükség mértékletességi megmozdulásokra. Mindenütt jelen volna a jellemzilárdság, az erkölcsösség és Jézus erejével ezen utolsó napok kísértéseinek ellene lehetne állni. {FE 142.3}

Rendkívül nehéz dolog olyan szokásokat abbahagyni, amelyeket az ember, egy egész életen át, megengedett magának. A mértékletesség démona roppant erejű és nem könnyű legyőzni. Azonban ha a szülők, a saját családi életükben, a gyermekeik részére kicsiny gyermekkortól kezdve tanított alapelvekkel kezdik ellene a harcot, akkor sikert remélhetnek. Anyák! Kifizetődik, ha az Istentől kapott drága órákat arra használjátok, hogy gyermekeitek jellemét alakítsátok és arra tanítsátok őket, hogy szigorúan ragaszkodjanak evésben és ivásban a mértékletességi elvekhez. {FE 143.1}

Szent felelősséget kaptak a szülők. Gyermekük testét és erkölcsi képességeit úgy kell őrizniük, hogy idegrendszerük jól kiegyensúlyozott legyen és lelkük ne kerüljön veszélybe. Az apáknak és anyáknak meg kell értenie az élet törvényeit, hogy tudatlanságuk miatt ne engedjenek a gyermekben káros hajlamokat kifejlődni. Az étrend mind a testi, mind a lelki egészségre hatással van. Milyen gondosan meg kellene tehát az anyáknak tanulniuk, hogy a családi asztalt a legegyszerűbb, legegészségesebb ételekkel lássák el, hogy az emésztőszervek ne gyengüljenek le, az idegek jó egyensúlyban maradjanak és a gyermekeknek adott tanítások ne hiúsuljanak meg. {FE 143.2}

Sátán látja, hogy nem lehet a lelkek felett olyan nagy hatalma, ha az étvágyat féken tartják, mint amikor annak szabad utat engednek és folytonosan azon munkálkodik, hogy az embereket engedékenységre, mértéktelenségbe vigye. Egészségtelen ételek hatása alatt a lelkiismeret megtompul, az elme megsötétül és a lelki befolyások iránti fogékonyság meggyengül. A bűnt elkövető bűntudata azonban nem csökken a lelkiismeret megsérülése miatt egészen addig, amíg az érzéketlenné nem válik. {FE 143.3}

Mivel az egészséges gondolkodás a test életerejének normál állapotán múlik, micsoda gondosságot kellene gyakorolni, hogy se serkentőszereket, se narkotikumokat ne használjunk! Mégis sok olyan, magukat keresztényeknek valló embert látunk, akik dohányt használnak. Sajnálkoznak a mértéktelenség gonoszságai miatt és mégis, miközben szeszes italok használata ellen szólnak, pontosan ők azok, akik dohánylevelet köpködnek. Felfogásbeli változásnak kell történni a dohány használatát illetően, mielőtt a gonoszság gyökerét elérjük. Még jobban közelítünk a témához. A tea és a kávé az erősebb serkentőszerek iránti kívánságot fokozzák. Még jobban leszűkítjük a dolgot, az ételek elkészítésére és felteszem a kérdést: mértékletességet gyakorolunk minden dologban? E területen megvalósítjuk-e azokat a reformokat, amelyek létfontosságúak egészségünk és boldogságunk érdekében? {FE 144.1}

Minden igaz kereszténynek uralnia kell étvágyát és szenvedélyeit. Nem lehet úgy Krisztusnak igaz, engedelmes szolgálja, ha még étvágya rabságában él. Az étvágy és szenvedélyek iránti engedékeny magatartás eltompítja az igazság szívre gyakorolt hatását. Lehetetlen dolog, hogy a lélek és az igazság hatalma megszentelje az embert, lelkét, testét, értelmét, amikor érzéki vágyak uralják. -- Keresztény Mértékletesség és Bibliai higiénia.. 75-80 oldalak, 1890, {FE 144.2}